

תכנית חסכון לרכישת דירה

הצהרות של גורמים פוליטיים בנושא שינוי הצמדתם של פקדונות הפת"ם מדולר למדד, גרמו לעצבנות רבה בשוק הכספים. בעוד הציבור מחפש אפיק השקעה בטוח, החליטה חברת הבניה של אברהם גינדי לצאת, כבר השבוע בתכנית חסכון לרכישת דירה.

החוסך ישלם במשך כ-8 שנים תשלומים חודשיים צמודים לדולר או למדד, עפ"י בחירה מראש. ערבות בנקאית צמודה או פוליסת ביטוח נתתן לכל דורש. מחירה הסופי של הדירה ייקבע בחוזה בעת ההתקשרות. ההבדל בין תכנית חסכון לדירה זו, לבין תכניות שהופעלו בעבר ע"י הבנקים הוא בכך שתכנית זו מאפשרת לקונה לבחור מראש את הדירה.

יתרה מכך – החברה מאפשרת לחוסך להחליף את הדירה בדירה אחרת, בשיטת הטרייד-אין, באחת מהדירות שבונה חברת אברהם גינדי ברחבי הארץ.

תכנית זו אינה זקוקה לאישור האוצר, משום שמדובר ברכישת דירה על כל המשתמע מכך. יצוין כי תכנית כזו עדיין לא הופעלה בישראל והנהלת החברה צופה הצלחה לתכנית מהפכנית זו.

חדש ברמת השרון

צ'ינה וילג' CHINA VILLAGE

נסה אותנו! תאהב אותנו!
הבא את חבריך, אורחך, חבריך לעסקים, אליו!
המטבח הסיני שלנו הוא לאוני הטעם – מוכן ומוגש ע"י טבחים ומלצרים סיניים, הידועים בשרות אדיב ויעיל.

ארוחות צהריים עסקיות הן אחד מתחומי התמחותנו, עם מבחר של שש מנות עיקריות, במחיר פרסום מיוחד. **1100 שקל כל אחד**

אנו גם מספקים מזון למסיבות, וכן שרות מהיר של "קמ הביתה".

פתוח: 12.00-7.00 – 3.00-12.30

צ'ינה וילג' CHINA VILLAGE
דרך הרצליה 199, תחנת דלק "טופז" רמת השרון,
ליד הכפר הירוק טל' 03-491873

איתן עמיה
הדברת מזיקים

מומחים לדברת תיקנים (גיזקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים.

רמת גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל 03-790114-5-6 רש"מ טעם 481/75
שמירה על בריאותך ורכושך

(המשך מעמוד 43)

רצח בלי רוצח

ישנתי בכלא 14 חודשים, כשאני יודע שאני חף מפשע. הרגשתי שכל יום מה שעלי לעשות זה להתפלל לקרוש ברוחך הוא ולבקש שהאמת תצא לאור.

חורתי בתשובה. אני מאמין שזהו דחף משמיים. בבית הסוהר ישנתי פעמים רבות עם עורך הדין צבי רניני, שמונה עליידי המרדנה לייצג אותי. אחרי שהתובעת, רחל גולדשמידט, סיכמה את הסיכומים שלה, מסר צבי רניני את סיכומיו, וגם אני עליתי לדוכן וסיכמתי את סיכומיי.

בית המישפט האמין שאני חף מפשע, וזיכה אותי מכל אשמה. אתמול, כשיצאתי מהכלא, הייתי נרגש. הייתי מבולבל לגמרי.

מישפחתי קיבלה אותי כחום, אחרי

אני נקשרתי אל הילד הזה וגם בבית הסוהר צעקתי מתוך השינה, למה לקחתם לי את התינוק שלי?

שהתרחקו ממני בגלל פרשת שרה אמי והילד.

היום, כשאני מסתכל אחורה, אני נזכר בצורה השפלה ששרה אמין מסרה ערות שקר בקשר למיקרה, ובר"ח"ה הקלטה, שהקליטו שיחה בינינו, כשהיא אומרת לי: יעקב, רק שתדע לך, שתמיד רציתי להינתק ממך ולא ידעתי איך. יעקב, באתי להסביר לך שמהתחלה לא רציתי להתחתן איתך, שתכניס לך זאת לראש. אין לי שום רגש אליך.

שרה אמין שמעה שהשתחררתי וטילפנה לקרובי. היא ביקשה לראות אותי.

נפגשתי איתה במסעדה ברמת גן. שאלתי מה היא רוצה ממני. היא סיפרה לי כי לקחו לה את הילד בעורמה, וכי חתמה על ויתור, אחרי שהוכטח לה שיהיו לה את הילד כשיגדל.

היא גם סיפרה שנתנו לה 100 אלף שקל.

אמרתי לה: "את מכרת את הבן שלך בשביל מיליון לירות, כמו שמכרת אותי. מה עשיתי לך, שהעללת עליי דבר כזה?"

היא התמקדה בתשובה, ואמרה שהיא רוצה ממני שאנסה להחזיר את הילד. אני בזמנו סרבתי לחתום על ויתור לפני העוברת הסוציאלית, שהגיעה אף לכלא.

אני ידוע כמבוי ודאי, ואני מתכוונת לקחת את הילד בחזרה ולגדל אותו. אני נקשרתי לילד, וגם בבית הסוהר הייתי צועק לפעמים מתוך שינה (כך סיפרו לי חבריי לתא): "למה לקחתם לי את התינוק שלי?"

אם לא אצליח לגדל את הילד, אמסור אותו אך ורק למישפחה רחוקה. אני יודע מה זה פשע, ולמרתי לדעת מה זאת רת, ואני חושב שאם הילד יקבל חינוך מסורתי, זה רבר הכי טוב שיכול להיות.

שרה אמין חיה היום עם נרקומן, והיא ממילא לא תוכל לגדל את הילד ולתת לו חינוך מתאים.

אני מתכוונת לתבוע את שרה אמין על הפרת הבטחתנישואין ולבקש ממנה פיצוי נאות על כל הסכומים שהוצאתי עליה. אני גם אתבע אותה על הוצאתידיבה, שהעלילה עליי בערויות השקר שלה – ערויות שאם היו שופטים היו מאמינים להן, הרי הייתי נשפט למאסר-עולם.

נעמי אדווה

(המשך מעמוד 37)

ניצחון זה כמו אורגזמה

האלכוהול, והמוסיקה. הכל ביחד זה תישלוב של סבבא.

"מה אני עושה עם התרגולות ביציע? תופס אותה ככה, כמו שהיא אנרגטית כזאת, מנפנף אותה למעלה, מחגגרש אותה כל פעם שהפועל עור לים לרשא. היא לא עושה בעיות. היא בדרך-כלל תרגולות מחונכת."

התבטלות בפני השחקנים

מה אומרים על כך פסיכולוגים? אומר על כך גלעד ויינברט, פיסיולוג ספורט: "לדעת, אין להם לאוהרים כאלה משהו אחר בחיים. אילו היה להם אגו משלהם, להתגאות בו, הם לא היו מוכרחים לחפש דברים אחרים להתלות בהם. לא כל הקהל שמגיע הוא פאנאטי, אך המיעוט הזה הוא שנותן את הטון.

"אפשר להזדהות, לאהוב, אבל לא להשתגע. לא צריך שהאישיות תתבטל, כי אז מתחילים להתנהג בצורה לא רציונאלית. זאת אומרת, שנותנים לרגשות האגרסיביים והיפליים מילט. וזאת הסיבה לפאנאטי טיות. הפאנאטיים לא בהכרח אידיוטים או פרימיטיביים. ראיתי כמה חכמים ואינטליגנטים שעשו את זה. אלה אנשים ללא עמוד-שדרה משלהם. אני בעד התייחסות לספורט לשמו ולא כמו איזה תהליך של משהו שצריך לכסות את החסרים שיש בי. ספורט זה רבר מיקצועי וכך צריך להתייחס אליו.

להזמין שחקנים למסעדה זה שלילי. מרגילים את השחקנים שהכל מגיע להם. זו התבטלות של המזמין וזה המיפלט שלו לציבוריות. יש בזה טוביכל, ללא ספק, אך יש בזה עוד דברים. אני חושב שזה עושה שירות רע לשחקנים שמפנקים אותם, הכל ניתן להם חינם ואין להם על מה להתמודד. זה מוציא אותם מהפרפורציות. אני אוהד רק של קבוצות שמשחקות כדורגל טוב, שמציגות רמת ספורט ולא חשוב מי עושה את זה."

צבי ירון, פסיכולוג קליני, אומר על כך: "ההסבר הפסיכולוגי שלי לתופעה, הוא שהספורט מהווה לאוהד סובי לימציה (עידון) לכלל הרצונות והמאוויים שלא באים לכלל סיפוק בחיי היומיום שלו, אבל רוחשים כל הזמן מתחת לפני השטח. המוצא והניקיון נעשה במיגרשי הכדורגל, הפסיכולוגיה מעריכה שמישחק כדור רגל הוא תחליף לכמה דברים שמוצאים עוד אצל האדם הקרמון. למשל, יצר הציד. 22 שחקנים שרצים אחרי מטרה נעה. פעם זה היה חיה והכדור הוא תחליף, כשהאגגר הוא לשחרר תוקפנות סמויה שלא באה לידי ביטוי בצורה אחרת.

"האדם הקרמון לא רץ אחרי חיות רק בגלל יצר הרעב שלו. גם אנשים חובבי-צייד מודים שהם לא צדים מפני שהם רוצים. מיגרש כדורגל הוא זיהה אידאולוגיה כמקום-מיפגש חברתי. יש אפשרות בלתי-רגילה להזדהות עם הסביבה. יש סיפוק של צורך שלנו להיות שייך, להרגיש ביטחון של השתייכות אל ההמון. כי החברה שלנו היא חברה של בורדים וניכור."

לפסיכיאטר ריצ'ארד קורנהאווי יש הסבר מסוג אחר. הוא עושה הפרדה בולטת בין שני סוגי אוהדים: אלה המסורים, התומכים בתרומות והנלווים לקבוצה בכל עת. זה רבר חיובי לכל הצדדים. לאוהדים עצמם זה הובי, עיסוק, עניין, הצגה, בילוי, פורקן לכל מיני רצונות. והסוג השני הוא של אוהד הפאנאטי המוכן לעשות הכל כשהדברים הם לא לרוחו.

"בעיני, זה לא אוהד, אם הוא בא לפרוק את כל המתחים והתיסכולים שלו בכדורגל. לא תמיד משנה לו מי משחק, או איזה מישחק. הוא בוחר לו קבוצה מסוימת על-מנת לתת לגיטימציה להופעה שלו. ככיכול הוא אוהד שלה. ואז כל גירוי שאינו לשיבועות רצונו גורם תגובה אלימה. אוהדים כאלה עולים ביקור לקבוצה."

דינה רנן

האם גם ג'ו נוהג בדרך זו? האמת היא שכן, אבל היום השחקנים לא נגדרים להם כסדר-כלל אין להם ברירה, הם כמו חיילים במערכה. אחרת הם נענשים ולא עולים להרכב הראשון. אין שם כל סיכוי שיקום איזה אספן חפץ ויוצק חמם על המאמן. בעיקר בחפועל זה לא עוור. אם זאת היתה קבוצה פרטית של איזה כעל פיננסים, הוא היה בעצמו רואה את כל הוויפויים ועושה מה שצריך לעשות.

מכיוון שהפועל שייך להסדרות, וההסדרות זו מערכת מורכבת של מיליון אנשים שלא מבינים בכדורגל, אותם מעניין שהפועל לא בתחתית, ושלא תרד לליגה הארצית.

כל מה שהוא מהקום העשירי ומעלה – בשבילים זה הישג. אני לא מאשים אותם שאין להם מושג. יש להם מיליון ואחד דברים אחרים בהסדרות ובמועצות הפועלים ומאבק כוח, ואם יש להם קבוצה בצמרת, זה כבר טוב."

אוהב את היפים והיפות

ל מי דירוג עוצמת האהרה. אני חושב שאני בטופ של אוהדי הפועל. בן-אדם שמביא תרגולות לבלומפילד – זה לא נקרא להשתולל? זה האבא של ההשתוללות. אני חושב שאני אוהד מס' 1. אני לא מקלל, אלא במיקרים חריגים. אני כן-אדם מתורבת."

כרגע, מגלה ג'ו, בשובו לנושאי חייו הפרטיים, הוא לא בנוי להימיישפחה, אולי אלמלא היה לו ילד. הוא היה חושב אחרת. אבל, יש מי שייגרד אחר קדיש. כל לילה אני בחוץ ער השעות הקטנות, איזה אשה תסכים לחיות איתי?

אני בנוי להוללות, נערי-שעשועים, זה החיים שלי. לא יכול לקום לפני 11 בבוקר, ולא מסוגל ללכת לישון לפני ארבע, חמש לפנות בוקר. בניתיים יש לג'ו חברה בת 17, שאנחנו אוהבים כבר שנתיים, כשתגדל, נראה?"

כמבט לאחור לא מצטער ג'ו שעזב את הבית בגיל צעיר כל כך. "אילו הייתי נשאר, הייתי בטח גומר ללמוד תיכון והייתי נהפך לאיזה חרט או מסגר, שעובד מ'7 בבוקר עד 4 אחר-הצהריים ומרוויח 30 אלף שקל בחודש. או אולי הייתי פועל טכסטיל. היום יש לי כל מה שאני צריך בחיים. אני קם בצעהריים מבסטו, מחכה לערב, מקשיב הרבה למוסיקה, יושב כפפה מילאנו ומרכל על ענייני ספורט. בקיץ אני בחוף שרתון, בא בחשבון לפעמים הצגה יומית, מבקר את הילד באימון ובהודמנות זאת, גם את הקבוצה שלי, ובלילה אני עובד בנאפ שבו אני היום שותף. מה אני אוהב בחייהלילה? את כל היפים והיפות,